

ตัวแบบการวัดการจัดการศึกษาต่อนโยบายประชารัฐ

กรณีศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

สุพิศ บุญลาภ^{1*} สนิทเดช จินตนา²

Education Management Model to Civil State Policy

in Case of Public Higher Education Institution

Supit Boonlab^{1*} Sanitdech Jintana²

Received 25/01/2020

Revised 21/03/2020

Accepted 30/03/2020

บทคัดย่อ

สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งสร้างบัณฑิตที่เป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติ การจัดการศึกษาที่ส่งผลต่อศักยภาพของบัณฑิตและตอบสนองแผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของชาติตามนโยบายแห่งรัฐ การวิจัยนี้จึงมุ่งสำรวจการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเพื่อรองรับนโยบายประชารัฐ อีกทั้งสร้างแบบใหม่ที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผ่านการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการและฝ่ายสนับสนุนในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจและการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันถูกใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการสำรวจพบว่า ตัวแบบการจัดการศึกษานี้มีค่าที่กำหนดไว้ในทฤษฎีระดับที่ยอมรับได้ ด้วยค่าดัชนีไคสแควร์สัมพันธ์ $X^2/df=1.54$ CFI=0.97 GFI=0.94 AGFI=0.90 และ RMSEA=0.051 ประกอบด้วย องค์ประกอบการวางแผนอัตรากำลังและหลักสูตร การมีวิสัยทัศน์ระยะยาว การดำเนินการที่เหมาะสม ความคุ้มค่าและความร่วมมือ ความคล่องตัว องค์ประกอบทั้งหมดของตัวแบบน่าจะมีผลกระทบต่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาทั้งของภาครัฐและเอกชนต่อไปเมื่อถูกนำไปสำรวจในอนาคต

คำสำคัญ: การจัดการศึกษา นโยบายประชารัฐ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

Abstract

Higher education institutions are an important to human capital. Educational management affects the graduates' potential and responds to the national social and economic development plans and the

^{1*} คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

E-mail: supit_b@rmutt.ac.th

² คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Thanyaburi

E-mail: sanitdech_j@rmutt.ac.th

* Corresponding author e-mail: supit_b@rmutt.ac.th

governmental policies. This research aimed to explore the state educational management of higher education institutions in order to be able to effectively serve civil state policy. New models that were consistent with the empirical data were created via data collection through 400 participants, who were both the academic staffs and supporting staffs in the state university, in Pathum Thani Province. The exploratory factor analysis and confirmatory factor analysis were used for data analysis. Using the chi-square distribution, it found that the proposed model of the educational management was theoretically acceptable at the significant level of 0.05. ($X^2/df=1.54$ CFI=0.97 GFI=0.94 AGFI=0.90 and RMSEA=0.05.) The elements involved were as follows: planning of manpower and curriculum, long-term vision, appropriate management, worthiness and cooperation, and operational agility. All components of the model may affect the development of the higher education institutions, both state and private institutions.

Keywords: education management, civil state policy, higher education institution

บทนำ

กำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศชาติคือทรัพยากรบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยทำงานที่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริม ทักษะความรู้ ความชำนาญในวิชาชีพเฉพาะของแต่ละสาขา การจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมานั้น บทบาทหน้าที่หลักในการดำเนินการกิจสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัยและพัฒนา การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การผลิตบัณฑิตถือเป็นภารกิจสำคัญที่สุดของมหาวิทยาลัย และวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัย เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้มีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพตามศาสตร์และสาขาวิชาที่จัดขึ้น ให้มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด กล่าวคือบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นแหล่งความรู้ชั้นสูง ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิต เป็นเสมือนแหล่งผลิตบุคลากรเพื่อพัฒนาประเทศ วิจัย และบริการสังคม จำเป็นต้องร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาเชิงโครงสร้างและปัญหาอื่น ๆ อย่างรอบด้าน

มหาวิทยาลัยและสังคมต้องทำงานร่วมกันจึงจะสามารถพัฒนาองค์ความรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาองค์ความรู้ร่วมกัน และใช้องค์ความรู้และภูมิปัญญาของทุกฝ่ายแก้ไขปัญหา เพื่อแก้ปัญหาอุปสรรคอุปสรรคไปสู่อะไรก็ตามที่ดีกว่า ได้แก่ บทบาทการติดตามประเมินผลเพื่อการวิจัยจากปัญหาจริง เปิดโอกาสให้นักศึกษา อาจารย์ได้ลงพื้นที่เพื่อปฏิบัติงาน และกลับมาทำวิจัย บทบาทการสนับสนุนการพัฒนาชุมชน หรือสนับสนุนการพัฒนาทั้งจังหวัด (วิชาญพานิช, 2553) เป็นต้น อีกทั้งเสี่ยงสะท้อนจากภาคตลาดแรงงานที่รองรับบัณฑิตเข้าทำงาน เช่น ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการสำหรับประเทศไทย ปัญหาบัณฑิตระดับอุดมศึกษาล้นตลาด แรงงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอนาคตอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากจำนวนบัณฑิตไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สาเหตุนี้เป็นปัญหาใหญ่ ส่งผลต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายประเทศไทย 4.0 ที่ต้องการพัฒนาอย่างรอบด้านให้ประชาชนหลุดพ้นจากรายได้ปานกลางไปสู่รายได้ระดับที่สูงขึ้น

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐนับได้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่ของประเทศเข้าศึกษาจึงเป็นแหล่งเรียนรู้ ฝึกประสบการณ์แก่ทรัพยากรบุคคลของชาติ สถาบันอุดมศึกษาจึงถูกคาดหวังมากมายในการผลิตบัณฑิตออกสู่สังคมเพื่อพัฒนาประเทศชาติ เมื่อกล่าวถึง ความสำคัญของสถาบันอุดมศึกษา ประการสำคัญที่ชุมชน สังคม ตลอดจนประเทศชาติคาดหวังต่อองค์กรนี้ คือ

บัณฑิตที่เต็มเปี่ยมด้วยศักยภาพขององค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ กระตือรือร้นและพลัง ทำอย่างไรให้นักศึกษาสามารถผลิตความรู้ได้เอง ทำอย่างไรให้นักศึกษามีทั้งความรู้ และทักษะไปพร้อมกัน (อังคีร์ ศรีภคการ, 2559) เป็นทรัพยากรบุคคลที่พร้อมจะพัฒนาประเทศและเป็นกำลังของชาติ เปรียบเสมือนสิ่งกีดตันให้สถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยต้องแสดงบทบาทในทุกด้านให้เกิดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการของคณะผู้บริหารระดับสูงลงมาถึงระดับปฏิบัติการเป็นปัจจัยสำคัญ นั่นคือนโยบาย การวางแผนการจัดการ วางยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กร เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากที่กล่าวมาข้างต้น บทบาทการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องแสดงบทบาท คือ บทบาทด้านนโยบายการจัดการศึกษาและบทบาทด้านการลงมือปฏิบัติ/ดำเนินการ เพื่อสะท้อนถึงการตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานตามนโยบายประชารัฐ นั่นคือการดำเนินงานขององค์กรให้มาจากความต้องการของทุกภาคส่วนเป็นฐาน เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างตัวแบบการวัดบทบาทของทั้งสองด้านขึ้นเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับนโยบายประชารัฐต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจบทบาทการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาภายใต้นโยบายประชารัฐ
2. เพื่อตรวจสอบตัวแบบบทบาทการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่อนโยบายประชารัฐ

วิธีการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณจากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างการศึกษาจำนวน 338 คน ตามวิธีการของทาโร ยามาเน่ ที่ความคลาดเคลื่อน 0.05 จากประชากร 2,160 คน แต่จำนวนแบบสอบถามที่สำรวจ 450 ฉบับ ได้กลับคืนมาจำนวน 402 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 89.33 ผู้ให้ข้อมูลคือเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการและฝ่ายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ในจังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เพื่อเลือกสุ่มตัวอย่างจาก 11 คณะ 1 วิทยาลัย ช่วงเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ ช่วงเดือน สิงหาคมถึงเดือนตุลาคม 2562 ผ่านเครื่องมือแบบสอบถามที่ประกอบไปด้วยนโยบายการจัดการศึกษา และการดำเนินการเพื่อตอบสนองนโยบายประชารัฐในด้านการจัดการศึกษา จำนวน 10 และ 8 รายการตามลำดับ กำหนดมาตรฐานการวัดเป็นแบบ 3 ระดับ ได้แก่ ปรากฏชัดเจน ปรากฏบ้าง และไม่ปรากฏเลย

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสำรวจองค์ประกอบบทบาทด้านนโยบายมีค่าเท่ากับ 0.70 องค์ประกอบบทบาทด้านการลงมือปฏิบัติ/ดำเนินการ มีค่าเท่ากับ 0.72 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) และองค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อนำเสนอตัวแบบการวัดที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Confirmatory Factor Analysis)

ค่าพารามิเตอร์ที่ต้องประมาณค่า พบว่าจำนวนพารามิเตอร์มี 19 ตัว แต่ $13(13+1)/2 = 91$ ดังนั้นตัวแบบเป็น Over Identification สามารถวิเคราะห์ได้

ผลการวิจัย

ผลการสำรวจการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่สอดคล้องกับนโยบายประชารัฐ ปรากฏว่าข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องดังเสนอเป็นรูปแบบการจัดการศึกษา ประกอบด้วยสององค์ประกอบของบทบาทด้านนโยบาย ได้แก่ การวางแผนอัตรากำลังและหลักสูตร และการมีวิสัยทัศน์ระยะยาว และ สององค์ประกอบของบทบาทด้านการปฏิบัติ/ดำเนินการ ได้แก่ การดำเนินการที่เหมาะสม และความคุ้มค่า และความร่วมมือและความคล่องตัว ดังผลตารางที่ 1 และ 2 ในการพิจารณาค่า Factor Loading ตั้งแต่ 0.3 ขึ้นไป (Schumacker & Lomax, 2004; Hair et al., 2010)

ตารางที่ 1 แสดงค่า Factor Loading ของบทบาทด้านนโยบาย

ข้อความ	องค์ประกอบที่	
	1	2
องค์ประกอบที่ 1 การวางแผนอัตรากำลังและหลักสูตร (Planning)		
Plan_1 การวางแผนอัตรากำลังให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจและสังคม	0.77	
Plan_2 ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริง	0.80	
Plan_3 สนับสนุน นักศึกษา คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ ในการพัฒนาวิชาชีพ มอบอำนาจให้แต่ละคนมีส่วนร่วมทางวิชาการ	0.71	
Plan_4 สร้างโอกาสใหม่ ๆ ด้านนวัตกรรมในรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ ทั้งระดับชาติและนานาชาติ เพื่อตอบสนองความต้องการที่แตกต่างของกลุ่มผู้เรียนใหม่ เช่น เรียนรู้จากงานจริง online MOOCs คลัสเตอร์ เป็นต้น	0.51	
องค์ประกอบที่ 2 การมีวิสัยทัศน์ระยะยาว (Long Term Vision)		
Vis_1 ไม่มีการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับบรรทัดฐานที่แตกต่างของการมีส่วนร่วมและให้ทุนการศึกษาข้ามสาขาวิชา		0.81
Vis_2 มีวิสัยทัศน์ระยะยาว แต่ไม่มีความเป็นไปได้ที่สมเหตุสมผล		0.55
Vis_3 การศึกษายังไม่เปิดกว้าง ให้สามารถเข้าถึงได้ทุกคนอย่างเท่าเทียม		0.73

MSA=0.782 Bartlett's Test of Sphericity มีนัยสำคัญโดยมีค่า $\chi^2 = 905.000$, $p=0.000$

ตารางที่ 2 แสดงค่า Factor Loading ของบทบาทด้านการลงมือปฏิบัติ/ดำเนินการ

ข้อความ	องค์ประกอบที่	
	1	2
องค์ประกอบที่ 1 การดำเนินการที่เหมาะสม คุ่มค่า (Implementation)		
Impli_1 ทรัพยากร การบริการจัดการถูกใช้อย่างมีประสิทธิภาพคุ่มค่า	0.65	
Impli_2 บุคลากรพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	0.58	
Impli_3 เน้นนักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติในสถานประกอบการจริงทั้งในประเทศและต่างประเทศ	0.74	
องค์ประกอบที่ 2 ความร่วมมือและความคล่องตัว (Cooperation)		
Coop_1 ไม่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย		0.65
Coop_2 ไม่เน้นเพิ่มพูนทักษะการทำงานและเป็นผู้ประกอบการ		0.78
Coop_3 ขั้นตอน การบริการ และการดำเนินการไม่มีความคล่องตัว		0.71

MSA=0.68 Bartlett's Test of Sphericity มีนัยสำคัญโดยมีค่า $\chi^2 = 544.03$, $p=0.00$

ผลของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง พบว่า ตัวแบบการปรับองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่งของการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐนี้มีความสอดคล้องกลมกลืนกับตัวแบบทางทฤษฎีที่กำหนดไว้ในระดับยอมรับได้ปานกลาง (Schumacker & Lomax, 2004; Hair et al., 2010; Diamantopoulos and Siguaw, 2000) ดัชนีค่าดัชนีตารางที่ 3 อีกทั้งตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 13 ตัวแปร มีค่า Variation Inflation Factor (VIF) เท่ากับ 1.08-1.91 ซึ่งไม่เกิน 5.00 (Hair et al., 2010) เมื่อพิจารณาจากกลุ่มดัชนีของผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปรากฏผลค่าดัชนีโดยรวมผ่าน

ตารางที่ 3 ค่าดัชนีความกลมกลืนของตัวแบบผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ดัชนีความกลมกลืน	เกณฑ์	ผล
χ^2 -test=87.57 df=57 p=0.005	ไม่มีนัยสำคัญ ($p < 0.05$)	ไม่ผ่าน
$\chi^2/df=87.57/57=1.54$	<2.00	ผ่าน
CFI=0.97	≥0.90	ผ่าน
GFI=0.94	≥0.90	ผ่าน
AGFI=0.90	≥0.90	ผ่าน
RMSEA=0.05	< 0.08	ผ่าน
SRMR=0.07	< 0.05	ไม่ผ่าน
Largest Standardized Residual=5.81	l 2.00 l	ไม่ผ่าน
Smallest Standardized Residual=-2.94		
Q-Plot ชั้นพอกกับเส้นแนวทแยง	Slope > 1.00	ผ่าน

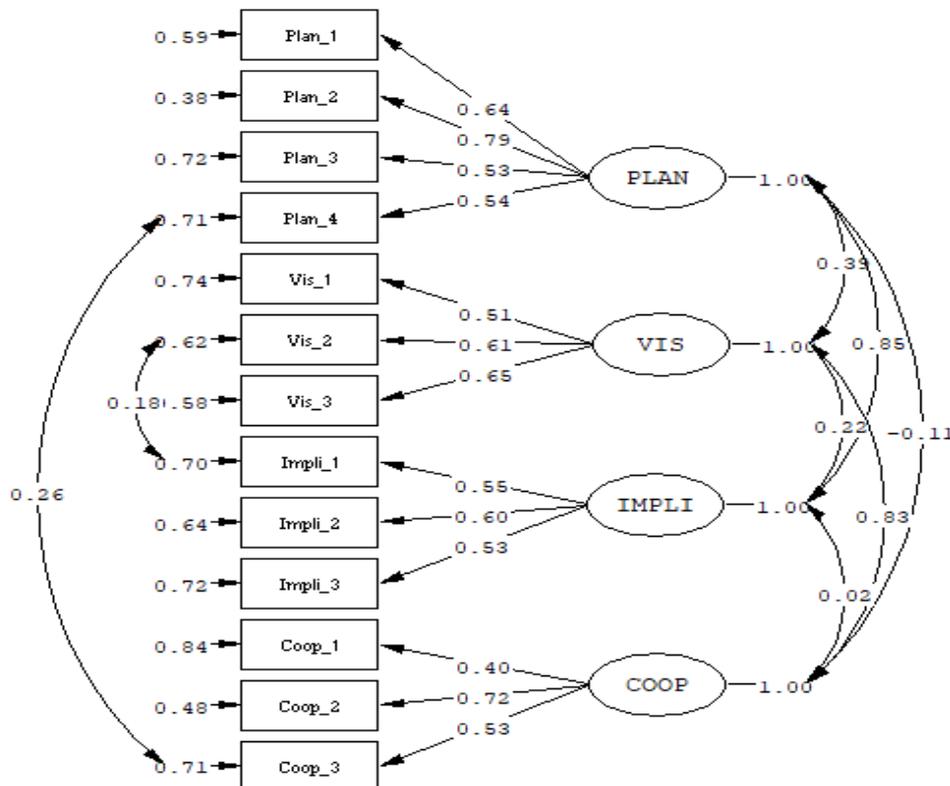
การปรับตัวแบบการวัดนี้ผู้วิจัยได้ยอมรับความคลาดเคลื่อนของคู่ตัวแปรสังเกตได้สองคู่ได้แก่ Plan_4 กับ Coop_3 และ Vis_2 กับ Impli_1 เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าตัวแปรทั้งสองคู่สามารถมีความสัมพันธ์ร่วมในองค์ประกอบอื่นได้จึงยอมรับการผ่อนคลายเงื่อนไขนี้ และส่งผลให้ภาครวมของตัวแบบมีความสอดคล้องตามทฤษฎี

เมื่อพิจารณาเป็นองค์ประกอบพบว่า การวางแผนอัตรากำลังและหลักสูตร (Planning) มีประเด็นปรับปรุงหลักสูตรการเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริง (Plan_2) ค่าสูงที่สุด ($r=0.79$) รองลงมา คือ ประเด็นการวางแผนอัตรากำลังให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจและสังคม ($r=0.64$)

องค์ประกอบการมีวิสัยทัศน์ระยะยาว (Long Term Vision) มีประเด็นการศึกษาอย่างไม่เปิดกว้าง ให้สามารถเข้าถึงได้ทุกคนอย่างเท่าเทียม (Vis_3) ค่าสูงที่สุด $r=0.65$

องค์ประกอบการดำเนินการที่เหมาะสม คุ่มค่า (Implementation) มีประเด็นบุคลากรพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (Impli_2) มีค่าสูงที่สุด $r=0.60$

และองค์ประกอบ ความร่วมมือและความคล่องตัว (Cooperation) มีประเด็นไม่เน้นเพิ่มพูนทักษะการทำงานและเป็นประกอบการ (Coop_2) มีค่าสูงที่สุด $r= 0.70$

Chi-Square=87.57, df=57, P-value=0.00572, RMSEA=0.051

แผนภาพที่ 1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

การสำรวจการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเพื่อตอบสนองนโยบายประชารัฐ เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่กำลังถูก Disruption จากเทคโนโลยีและความคาดหวังของภาคธุรกิจ ตลาดแรงงาน สามารถอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ปรากฏชัดเจนสะท้อนการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ คือ การวางแผนอัตรากำลังและหลักสูตร มุ่งเน้นปรับปรุงหลักสูตรการเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานพร้อมทั้งวางแผนอัตรากำลังคนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจและสังคมนั้น สอดคล้องกับ Rugmai, Tachphahapong and Polsaram (2016) ที่พบว่าปัญหาใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนใหญ่ยังคงประสบปัญหาด้านคุณภาพของอาจารย์ และยังไม่สามารถพัฒนาผลงานการวิจัยได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน ในขณะที่องค์ประกอบการมีวิสัยทัศน์ระยะยาวในประเด็นการศึกษายังไม่เปิดกว้างให้สามารถเข้าถึงได้ทุกคนอย่างเท่าเทียม สอดคล้องกับข้อค้นพบของ Viphooouparakhot, Areesophonpichet, and Plosaram (2017) กล่าวว่า การใช้ทรัพยากรร่วมกันของมหาวิทยาลัยกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อการทำงานร่วมกันในการพัฒนาภูมิภาคอาเซียนต้องพัฒนาอย่างเข้มแข็ง

องค์ประกอบการดำเนินการที่เหมาะสม คุ่มค่า มีประเด็นบุคลากรพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ Fitzgerald et al. (2016) อธิบายว่า การสนับสนุนนักศึกษา คณาจารย์และการพัฒนาวิชาชีพระดับมืออาชีพที่จะเข้าสู่สังคมและมอบอำนาจให้แต่ละคนมีส่วนร่วมในทางวิชาการ สนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของชุมชน / มหาวิทยาลัย ด้วยการสร้างศูนย์กลางการมีส่วนร่วม เป็นบทบาทที่สถาบันอุดมศึกษาควรปฏิบัติ อีกทั้ง สุพรรณิ อินทร์แก้ว และคณะ (2558) เสนอข้อค้นพบว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญมาในการพัฒนาระบบการศึกษาเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และองค์ประกอบ ความร่วมมือและความคล่องตัว มีประเด็นไม่เน้นเพิ่มพูนทักษะการทำงานและการเป็นผู้ประกอบการที่สัมพันธ์มากที่สุด กล่าวคือ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐยังไม่เน้นความร่วมมือและมีความคล่องตัวทางด้านการปฏิบัติงานแต่บุคลากรอย่างเต็มที่ ซึ่งขัดแย้งกับ Geory Muller-Christ et al. (2014) ที่เสนอว่าความร่วมมือกัน การมีส่วนร่วม การเจรจา และการได้รับการสนับสนุนจากภายนอกเป็นโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาองค์กรอย่างมาก

จากตัวแบบการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐนี้อาจสามารถนำไปเปรียบเทียบกับบริบทสถาบันของรัฐอื่นๆ หรือ สถาบันสังกัดเอกชนต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่องบทบาทสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนนโยบายประชารัฐไปสู่เป้าหมายประเทศไทย 4.0 ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

รายการอ้างอิง

- วิชาญ พาณิช. (2553). *บทบาทของมหาวิทยาลัยกับการปฏิรูปประเทศไทย*. สืบค้น 2 กันยายน 2561, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/372658>
- สุพรรณิ อินทร์แก้ว, อุดม สายะพันธ์, สุวิมล แม้นจริง และวาสนา เจริญสุข. (2558). บทบาทและการเตรียมความพร้อมของสถาบันการศึกษาต่อเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศไทย. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 21(1), 308-319.
- อังคิรี ศรีภคกร. (2559). *นิยามและประสบการณ์การใช้ Education 4.0 ในการเรียนการสอน*. สืบค้น 2 กันยายน 2561, จาก <https://www.youtube.com/watch?v=yTgZDU5YF1l>
- Diamantopoulos, A. & Siguaw, J.A. (2000). *Introduction to LISREL: A guide for the uninitiated*. London: SAGE Publications, Inc.,
- Fitzgerald, Hiram E., et al. (2016). The Centrality of Engagement in Higher Education. *Journal of Higher Education Outreach and Engagement*, 20(1), 223.
- Geory Muller-Christ et al. (2014). The Role of Campus, Curriculum, and Community in Higher Education for Sustainable Development. *Journal of Cleaner Production*, 62, 134-137.
- Hair, J.F., Black, W.C., Babin, B.J., & Anderson, R.E. (2010). *Multivariate Data analysis; a global perspective* (7th ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Rugmai, S., Tachphahapong, S., and Polsaram, P. (2016). Development of Private Higher Education Institutions in Thailand. *Journal of Nursing and Education*, 9(3), 51-65
- Schumacker, R.E. & Lomax, R.G. (2004). *A beginner's guide to structural equation modeling* (2nd ed.). New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Viphoouparakhot, V., Areesophonpichet, S., and Plosaram, P. (2017). A model of university networks to achieve the mutual benefits of regional development toward ASEAN community. *Naresuan University Journals*, 10(2), 37-51.